

Maria Coma

bones vibracions

Maria Coma debuta amb "Linòleum" (Amniòtic Records, 2009) dos anys després de donar-se a conèixer amb Pau Vallvé amb *u_mã*, que publicaran el seu segon disc aquest 2010.

Dominar la tècnica del linòleum exigeix concentració, delicadesa, dedicació i precisió. Associar aquesta tècnica artística semblant a la xilografia amb un debut discogràfic pot fer pensar en reciclatge d'aprenentatges universitaris, que en aquest cas passarien per les aules salazarianes (cf. António de Oliveira Salazar) de la facultat d'Història de l'Art. Maria Coma, però, estudia Comunicació Audiovisual, carrera que li està costant més anys dels necessaris perquè els ha compaginat amb estudis musicals. "M'ha influït tot el que he estudiat però també el que he escoltat. La majoria de companys que he tingut actualment es dediquen a fer *jam sessions* o toquen en formacions de música clàssica. En el meu cas, quan composo m'agrada jugar intuïtivament, fer cançons pop". Coma està entusiasmada amb la gira de presentació de "Linòleum" –ja té més de quaranta concerts

tancats. Les reminiscències acadèmiques la porten a referir-se als projectes per on ha passat anteriorment (The Prawns i Silent Green, on va fer de teclista) com a part de la seva *carrera*. Poc després de conèixer Pau Vallvé, tots dos van començar a treballar en un projecte comú, *u_mã*, que va manifestar bones vibracions i calidesa a través de loops, veus harmonioses i colors musicals propers a l'ocro d'un dia assollellat. "Paral·lelament a les cançons amb *u_mã* vaig anar perfilant les meves pròpies composicions. Quan en vaig tenir una vintena d'acabades les hi vaig ensenyar a en Pau, i a partir d'aquí vam començar a treballar en la producció dels temes". "Linòleum" comença amb composicions breus i fulgurants on hi apareix una àmplia representació instrumental, que a mesura que avança el disc es va reduint. Passa el mateix amb les lletres: de les mirades a la ciutat i les capbussades a somnis que ex-

halen fragàncies molt variades anem caminant cap a un contingut molt més introspectiu. "El disc comença de forma més amable i poc a poc va entrant en coses més fosques". Els sentiments, higienitzats com si suressin en una piscina, s'acaben escapant del recinte tancat per surar en un mar que canvia la seguretat urbana per un risc sublim de caire quasi romàntic. "Un dels reptes que em

tot el temps que podiem. La producció s'ha allargat durant tot un any. Teníem molt clar el que volíem però el com ha anat canviant. A 'Dormint', per exemple, Pol Padrós, el trompetista, va tenir gravat de seguida el que li demanàvem i es va dedicar a improvisar durant la resta de matí i al final vam incloure una de les seves variacions". Qui vagi a veure un

"en comptes de voler fer cançons, teníem la intenció de crear ambients"

vaig plantejar a l'hora de fer aquest disc era aconseguir que la veu fos la melodia principal, que fos molt més expressiva que amb *u_mã*, on en Pau i jo cantàvem a l'hora: en comptes de voler fer cançons, teníem la intenció de crear ambients". Amb quatre objectius ambiciosos al cap (concentració, delicadesa, dedicació i precisió), "Linòleum" va anar creixent lentament. "Entre les classes a la universitat i els concerts amb *u_mã*, vam anar-hi dedicant

concert de Maria Coma i s'espera trobar tots els músics que fan la seva aportació al disc quedaran ben sorpresos. "El disc canvia molt, en directe, i això en part és molt bo perquè les cançons s'entenen més bé. A l'escenari m'acompanyen en Pau a la bateria i en Jordi Lanuza al baix". El trio s'ona compacte i toca les cançons de Coma amb una intensitat que al disc és substituïda per la deliquescència i una fragilitat molt ben estudiades. ■ Jordi Nopca

Maria Coma Foto Conrad Fosset